

РЕШЕНИЕ

№ 2993

гр. София, 07.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 07.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **8144** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Сдружение „Музикаутор” с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], представлявано от упълномощения процесуален представител адв.М. А., срещу мълчалив отказ на министъра на културата да се произнесе по заявление с вх.№ 62-00-417/24.11.2022 г. за утвърждаване на изменение и допълнение на Правилата за определяне на размера на възнагражденията за препредаване на музикални произведения, свързани с музика литературни произведения и аранжирани, независимо от средата и способите за препредаване. С определение № 9637/07.11.2023 г. по адм. дело № 9824/2023 г. по описа на АССГ към настоящото дело е присъединено за съвместно разглеждане производството, образувано по жалба на Сдружение „Музикаутор” срещу заповед № РД09-647/11.08.2023 г., издадена от зам.-министъра на културата, с която производството по заявление с вх.№ 62-00-417/24.11.2022 г. е прекратено. С първата жалба се твърди, че компетентният административен орган не се е произнесъл в законоустановения 14-дневен срок с изричен акт, с което формирал мълчалив отказ, който като незаконосъобразен следвало да бъде отменен. С втората жалба, насочена срещу заповед № РД09-647/11.08.2023 г. на заместник-министъра на културата са изложени съображения за нейната незаконосъобразност поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с неговата цел. Иска се отмяната ѝ, както и

присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – министърът на културата чрез процесуалния си представител юрк. К. П.-М. счита, че жалбата, насочена срещу мълчаливия отказ е недопустима, поради изричното произнасяне на органа със заповед № РД09-647/11.08.2023 г., а жалбата срещу тази заповед оспорва като неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Сдружение „Алианс на технологичната индустрия – АТИ” чрез пълномощника си адв. А. намира жалбата срещу заповед № РД09-647/11.08.2023 г. за неоснователна. Моли съда да я отхвърли и да му присъди направените в производството разноски.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

След като прецени доводите на страните и разгледа събраните по делото писмени доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 24.11.2022 г. от Сдружение „Музикаутор” пред министъра на културата е депозирано заявление с вх.№ 62-00-417/24.11.2022 г. за утвърждаване на изменение и допълнение на Правилата за определяне на размера на възнагражденията за препредаване на музикални произведения, свързани с музика литературни произведения и аранжimenti, независимо от средата и способите за препредаване. Заявлението е подадено на основание чл.94р, ал.4 от Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП) и съдържа искане за утвърждаване на изменение на Тарифата на организация за колективно управление на права (ОКУП) въз основа на решение на комисия, назначена от министъра на културата, след неуспешно завършили преговори с организация на ползватели. Към заявлението са приложени изискуемите по ал.13 на чл.94р от ЗАПСП документи, от които да се установи, че са водени преговори с представителната организация на ползвателите, но не е постигнато споразумение.

С писмо с изх. № 62-00-417/05.12.2022 г. заинтересованите лица са уведомени, че ще бъде сформирана комисия по чл.94р, ал.5 от ЗАПСП, която да разгледа подаденото от оспорващото дружество заявление.

Със заповед № РД09-225/08.03.2023 г. на заместник-министъра на културата е назначена комисия за разглеждане на заявление с вх.№ 62-00-417/24.11.2022 г., подадено от Сдружение „Музикаутор”. Комисията е провела четири общи срещи и три индивидуални срещи между експертите по чл.94щ, ал.1 от ЗАПСП от една страна и Сдружение „Музикаутор” от друга, както и две индивидуални срещи между експертите по чл.94щ, ал.1 от една страна и Сдружение „Алианс на технологичната индустрия – АТИ” от друга. В протокола от работата на комисията е записано, че са положени максимални усилия за постигане на споразумение за тарифа, от двете спорещи страни били направени предложения и взаимни отстъпки. Членовете на комисията са се обединили около следните безспорни моменти: размерите на възнагражденията по действащата Тарифа от 2014 г. следвало да бъдат увеличени с оглед нарасналите нива на инфлация, като актуализацията им следвало да влезе в сила от 01.01.2022 г. – началото на предварителното обсъждане. Като основни различия, по които страните не са постигнали консенсус са отбелязани: размерът на увеличението на възнагражденията и механизмът за определяне на това увеличение. Разгледани са предложенията и проектите за изменение на правилата, представени и от двете страни. Същите са подложени на гласуване. По предложението на Сдружение „Музикаутор” гласовете „За” са три, а „Против” – два. За предложението на

Сдружение „Алианс на технологичната индустрия – АТИ” гласовете „За” са два, а „Против” – три. С оглед изискването на закона за мнозинство от четири гласа след проведено гласуване на основание чл.94р, ал.6 във вр. с ал.8 от ЗАПСП Комисията не е взела решение за утвърждаване на Тарифа за размерите на възнагражденията за препредаване на музикални произведения, свързани с музика литературни произведения и аранжimenti, независимо от средата и способите за препредаване, събирани от Сдружение „Музикаутор”. Изпратено е писмо до министъра на културата, който да се произнесе с окончателен акт.

Със заповед № РД09-647/11.08.2023 г. зам.-министърът на културата прекратил административното производство по заявление с вх.№ 62-00-417/24.11.2022 г., подадено от Сдружение „Музикаутор”.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Доколкото след депозиране на жалбата срещу мълчалив отказ на министъра на културата да се произнесе по заявление с вх.№ 62-00-417/24.11.2022 г., подадено от Сдружение „Музикаутор”, е налице произнасяне с изричен акт – заповед № РД09-647/11.08.2023 г. на заместник-министъра на културата, именно последната подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Жалбата срещу тази заповед като подадена от надлежна страна, насочена срещу подлежащ на обжалване административен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.149, ал.1 от АПК съдът намира за процесуално допустима.

След като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в съответствие с чл.94р, ал.8 от ЗАПСП. По делото е представена заповед за заместване № РД09-637/07.08.2023 г., издадена от министъра на културата, по силата на която министърът на културата К. К. е делегирал на своя заместник – Ч. Г. за периода на отсъствието му от 09.08.2023 г. до 18.08.2023 г. вкл. правомощията си във връзка с дейността на администрацията на министерството на културата. Посочената заповед за заместване е цитирана като основание за издаване на оспорения заповед. Съгласно константната съдебна практика със заповедта за заместване се възлага изпълнение на функциите на министъра в пълен обем, в който смисъл е и Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ОСС на ВАС по т.д. № 4/2002 г.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл.59, ал.2 и ал.3 от АПК. Посочен е издателят на акта, неговият адресат, посочени са фактически и правни основания, обосновавали издаването му. Мотиви се съдържат както в самото решение, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка.

При издаването на акта не се допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Административното производство е било образувано по заявление на Сдружение „Музикаутор”, което видно от представеното по делото удостоверение с изх.№ У-18/27.08.2021 г., издадено от зам.-министъра на културата, е регистрирано като организация за колективно управление на права (ОКУП) по смисъла на чл.94а, ал.1, т.1 от ЗАПСП и е вписано в регистъра, воден от Министерството на културата на основание чл.94г от същия закон. С оглед на това

жалбоподателят е субект, който има правото да предложи на министъра на културата да поиска изменение на тарифата за размера на възнагражденията, дължими от ползвателите на правата му. Заявлението е подадено след неуспешно завършили преговори между ОКУП и представителната организация на ползвателите. Вследствие на това е сформирана комисия, която е провела срещи между експерти и спорещите страни, както и четири заседания, на които е разгледала, обсъдила и подложила на гласуване предложенията и проектите, представени от жалбоподателя и заинтересованата страна. Същата е провела гласуването при изискуемия кворум и след като не е постигнала дължимото по закон мнозинство е предложила на министъра на културата да издаде акт със съдържание, съобразено с чл.94р, ал.8 от ЗАПСП.

Оспорената заповед е издадена и при правилно приложение на материалния закон.

В чл.94р от ЗАПСП законодателят е регламентирал две различни производства за утвърждаване на тарифа за възнагражденията с оглед на факта дали е или не представителна организация на ползвателите на съответния вид ползване. Тогава, когато такава организация съществува, тарифата се утвърждава след провеждане на преговори между нея и организацията за колективно управление на права – алинея 3 или 7 в зависимост от това дали е постигнато или не съгласие между двете договарящи се организации – за колективно управление на права и представителната организация на ползвателите. Тогава, когато такава организация не съществува, тарифата се утвърждава след като на заинтересованите лица се предостави възможност за становище. При наличие на представителна организация на ползватели между същата и ОКУП следва да бъде проведено предварително обсъждане на предложението за Тарифа, както и за нейната икономическата обосновка. В зависимост от изхода на преговорите са налице две хипотези - в случай, че тарифа бъде договорена, съгласно чл.94р, ал.3 във вр. с ал.13 от ЗАПСП, ОКУП сезира административния орган, който утвърждава Тарифата въз основа на подписаното споразумение с организацията на ползватели. В този случай административният орган действа при условията на обвързана компетентност и не преценява стойностите на възнагражденията, съответно липсва законова възможност да постанови отказ да утвърди тарифата. Ако тарифа обаче не бъде договорена в деветмесечния срок, по силата на чл.94р, ал.4 във вр. с ал.13 от ЗАПСП, ОКУП сезира административния орган, който назначава комисия по реда на ал.4 – ал.8 на чл.94р от ЗАПСП. В случай на позитивно решение на комисията, административният орган утвърждава приетата от комисията тарифа. В случай на невземане на решение от комисията, съгласно чл.94р, ал.8 от ЗАПСП процедурата се прекратява. В последните два случая административният орган също действа в условията на обвързана компетентност без да има право на преценка относно изхода от развилата се пред комисията процедура. С други думи казано, комисията по чл.94р, ал.5 от ЗАПСП се създава с цел да осъществи преговорите и да спомогне постигането на споразумението между ОКУП и представителната организация на ползвателите, когато такова споразумение не е постигнато между тях предварително и което споразумение да бъде одобрено от министъра. При непостигане на съгласие между страните, комисията разглежда предложенията и проектите на двете страни и следва да вземе решение за одобряване на някои от тях, като изискването на чл.94р, ал.6 от ЗАПСП е това да стане най-малко с 4 гласа при кворум от най-малко 4 члена на комисията. В случая комисията е заседавала в пълен състав. По предложението на Сдружение „Музикаутор” „За” са

гласували трима от членовете ѝ, а „Против” – двама. За предложението на Сдружение „АТИ” гласовете „За” са били два срещу три „Против”. Тъй като не е постигнато изискването на чл.94р, ал.4 от ЗАПСП за мнозинство от четири гласа след проведено гласуване на основание чл.94р, ал.8 от ЗАПСП Комисията не е могла да вземе решение за утвърждаване на изменение на Тарифата за размерите на възнагражденията за препредаване на музикални произведения, свързани с музика литературни произведения и аранжimenti, независимо от средата и способите за препредаване. В условията на обвързана компетентност за издателя на оспорения административен акт не е съществувала друга възможност освен на основание чл.94р, ал.8 от ЗАПСП да издаде акт за прекратяване на процедурата.

Разпоредбите на ЗАПСП изискват наличието на преговори между представителна организация на ползватели и ОКУП, като целта на закона е постигането в максимална степен на съгласуваност на предвидените в Тарифата възнаграждения, събирани от ОКУП със задължените по тях лица. В случая такава съгласуваност не е постигната въз основа на преговори между двете заинтересовани страни, вследствие на което е назначена комисия, която също не е постигнала споразумение между страните като не е достигнала и до еднозначно решение по предложените от спорещите страни в производството проекти, което е довело и до прекратяване на процедурата, направено със заповед на министъра на културата, предвидено без възможност за преценка с разпоредбата на чл.94р, ал.8 от ЗАПСП.

По изложените съображения жалбата срещу заповед № РД09-647/11.08.2023 г., издадена от зам.-министъра на културата при условията на заместване като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК на ответника и на заинтересованата страна следва да бъдат присъдени своевременно поисканите разноски. В полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определен съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Заинтересованата страна е поискала присъждане на разноски по представен списък по чл.80 от ГПК в размер на 3 098, 04 лв. за адвокатско възнаграждение. От процесуалния представител на жалбоподателя е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за основателно. Като отчете фактичката и правна сложност на делото и осъществения обем на процесуална защита и в съответствие с разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждение, съдът намира, че претендираното от заинтересованата страна адвокатско възнаграждение следва да бъде редуцирано до размер от 1000 лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение „Музикаутор” с ЕИК[ЕИК] срещу заповед № РД09-647/11.08.2023 г., издадена от заместник-министъра на културата въз основа на заповед за заместване № РД09-637/07.08.2023 г. на министъра на културата.

ОСЪЖДА Сдружение „Музикаутор” с ЕИК[ЕИК] да заплати на Министерството на културата сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Сдружение „Музикаутор” с ЕИК[ЕИК] да заплати на Сдружение „Алианс на технологичната индустрия – АТИ” с ЕИК[ЕИК] сумата от 1000 (хиляда) лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14–дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: